

ONTWERP VAN DECREET OVER HET STIMULEREN VAN EEN VEILIG SPORTKLIMAAT

Samenvatting

Dit decreet vervangt het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Het bouwt verder op de goede uitgangspunten van het decreet van 20 december 2013 en voert enkele noodzakelijke vernieuwingen door.

Dit decreet appelleert aan de gedeelde verantwoordelijkheid van het sportbeleid, de sportorganisaties en de sporters zelf in de uitbouw van een veilig sportklimaat. Het decreet vertrekt vanuit het principe van een zorgplicht voor sportorganisaties om in te staan voor een veilige sportomgeving opdat elke sporter op een fysiek, psychisch en sociaal integere manier aan sportbeoefening kan doen.

Om dat doel te bereiken zet het decreet in de eerste plaats in op preventie en sensibilisering, en op ondersteuning en kwaliteitsbevordering voor de sportsector, maar voorziet het ook in de mogelijkheid om sturend of sanctionerend op te treden indien nodig.

Het voorziet in de erkenning en subsidiëring van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, om sportorganisaties te ondersteunen in de uitbouw van hun eigen veilig sportenbeleid en sporters te sensibiliseren en informeren. Daarnaast kan een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector worden erkend en gesubsidieerd om een onafhankelijke en efficiënte disciplinaire afhandeling van inbreuken op vlak van grensoverschrijdend gedrag en doping te verzekeren.

Tot slot regelt dit decreet de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector en een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness.

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. ALGEMENE TOELICHTING

A. Situering

1. *"Sporters hebben, of zij nu recreatiesporter of topsporter zijn, het recht en ook de plicht om hun sportieve activiteiten te beoefenen in medisch verantwoorde omstandigheden. Die omstandigheden moeten enerzijds het welbevinden van de sporters bevorderen, en anderzijds situaties voorkomen die hun gezondheid kunnen schaden".* Met het decreet van 27 maart 1991 nam de Vlaamse Gemeenschap hieromtrent meer dan dertig jaar geleden reeds haar verantwoordelijkheid door het tot stand brengen van een regelgeving die er toe moest leiden dat sportbeoefening (in een zeer ruime betekenis) in medisch verantwoorde omstandigheden kon plaatsvinden.

2. Met het in 2008 goedgekeurde decreet rond ethisch verantwoorde sportbeoefening vervulde de Vlaamse Gemeenschap haar beleid inzake Medisch en Ethisch Verantwoord Sporten (MEVS). Het luik inzake ethisch verantwoord sporten werd decretaal geregeld met het decreet van 21 november 2008 houdende wijziging van het decreet van 13 juli 2007 inzake medisch verantwoorde sportbeoefening. Voor het eerst hechtte de Vlaamse Gemeenschap formele aandacht aan de problematiek van ethiek in de sport. Dit was een omslagpunt binnen het Vlaamse sportbeleid. Voorheen kwam het belang van

sportethiek pas ter sprake in het kader van concrete problemen, misbruiken of ontoelaatbaar gedrag. Sindsdien wordt beoogd om proactief bij te dragen aan bewustwording onder sporters, sportfederaties, entourage, toeschouwers of ouders.

3. In 2012 werd het luik inzake de preventie en bestrijding van doping in de sport afgezonderd in een apart Antidopingdecreet, waarna de overige inhoud rond MEVS werd geactualiseerd in het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten en het besluit van de Vlaamse Regering van 4 april 2014 houdende uitvoering van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Het decreet van 20 december 2013 is sinds april 2014 van kracht voor het luik ethisch sporten en sinds januari 2015 voor het luik gezond sporten.

4. Het Vlaams Regeerakkoord en de Beleidsnota Sport 2019-2024 stelden de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten (verder vermeld als het decreet van 20 december 2013) voorop om dit beleid te versterken, rekening houdende met de beleidscycli van de via dit decreet erkende en gesubsidieerde organisaties. Uit deze evaluatie door het agentschap Sport Vlaanderen bleek dat het decreet een duidelijke meerwaarde heeft. Sinds 2013 vond er bovendien een grote maatschappelijke evolutie plaats op het vlak van gezond en ethisch sporten. Deze evolutie brengt met zich mee dat bepaalde zaken en formuleringen in het decreet van 20 december 2013 en de bijhorende memorie van toelichting gedateerd zijn. De evaluatie van het decreet toonde aan dat op een aantal vlakken optimalisatie of bijsturing noodzakelijk is, waarbij geopteerd werd om een nieuw decreet uit te werken, weliswaar met vele raakvlakken met en het behoud van de goede elementen uit het decreet van 20 december 2013.

B. Inhoud

Probleemstelling en omgevingsanalyse

5. Het decreet van 20 december 2013 was opgebouwd rond twee belangrijke aandachtsgebieden: gezond sporten en ethisch sporten. Gezond sporten verving het concept van medisch verantwoord sporten en werd, geïnspireerd op de benadering van de Wereldgezondheidsorganisatie, gedefinieerd als sporten in omstandigheden die in overeenstemming zijn met iemands fysiek, psychisch en sociaal welbevinden. Ethisch sporten werd verstaan als sporten in overeenstemming met het geheel van positieve waarden en normen en daarmee verband houdende maatregelen die eenieder in acht moet nemen met het oog op de bewaring en bevordering van individuele integriteit (fysieke, psychische en seksuele), fairplay en sociale integriteit (solidariteit, diversiteit en inclusie).

6. De memorie van toelichting van het decreet van 20 december 2013 stelde reeds dat gezond en ethisch sporten thematieken zijn die overlap vertonen. Dit was ook een conclusie uit de evaluatie van het decreet van 20 december 2013. In de praktijk gaat het telkens om sporten op een verantwoorde en verantwoordelijke manier, waar zorg wordt besteed aan iemands fysieke en psychische integriteit, maar ook aan maatschappelijke verantwoordelijkheid en sociaal welzijn. Ondertussen is de maatschappelijke context sterk geëvolueerd, met een grotere aandacht in beleid, maatschappij en media voor thema's zoals (mentale) gezondheid, een gezonde omgeving, (seksueel) grensoverschrijdend gedrag, geweld en pesten, racisme, diversiteit en inclusie..., alsook een diverser sportlandschap, met meer (beleids)aandacht voor anders georganiseerde sport, het belang en de groei van private sportorganisaties, de sociaal-maatschappelijke rol van sport... Ook internationaal zien we dezelfde groeiende maatschappelijke en beleidsaandacht voor deze thema's en dit zowel in breedtesport als in topsport. Verder zien we dat sport vaker in een gezondheidsbeleid vervat zit en zijn er verbanden tussen sport en bewegen en gezondheids promotie en -preventie (alcohol, drugs, gokken, tabak...). In Vlaanderen is het sportbeleid eerder gegroeid

vanuit een culturele bevoegdheid, een participatiebeleid, het 'sport-voor-allen' beleid, daar waar de origine van het decreet medisch verantwoord sporten uit 1991 wel binnen het gezondheidsbeleid zat. Beiden zijn echter onlosmakelijk met elkaar verweven.

We zien in het internationaal sportbeleid, zowel gouvernementeel als binnen internationale sportorganisaties, naast de reeds decennia gekende problematiek van doping (UNESCO internationale conventie tegen het dopinggebruik in de sport, 2005), meer en meer aandacht voor en beleidskaders rond aspecten van ethiek, integriteit, mentaal welbevinden, bescherming van minderjarigen, medische begeleiding, veiligheid, wedstrijdvervalsing, corruptie, gendergelijkheid, gezondheid... Op basis van die internationale evoluties stellen we ook vast dat gepoogd wordt om deze thematieken te benaderen vanuit een meer holistische benadering (zoals *'sport integrity'*). We stellen vast dat internationale sportorganisaties deze thematieken meer en meer opnemen in eigen beleidskaders of reglementen. Er is ook een groeiende aandacht van wetenschappelijk onderzoek rond deze thema's (bijvoorbeeld gefinancierd vanuit of ingebed in projecten binnen het Erasmus+ kader van de EU) en er ontstaan nieuwe organisaties die rond sport werken vanuit een kinder- en mensenrechtenperspectief (cf. International Safeguards for Children in Sport of het werk van Safe Sport International).

Om deze internationale evoluties meer concreet te duiden, volgt hierna een niet-exhaustief overzicht van enkele dergelijke, recente kaders:

- Europees Sport Charter van de Raad van Europa, herwerkt in 2021, waarbij een Code of Sports Ethics als bijlage fungeert;
- Resolutie 8/4 (2019) over *'Safeguarding Sport from Corruption'* en resolutie 7/8 (2017) over *'Corruption in Sport'* binnen het kader van het Verdrag van de Verenigde Naties tegen corruptie;
- UNESCO Kazan actieplan (2017, MINEPS VI), binnen drie pijlers werden 20 beleidsdomeinen bepaald, waaronder: *'Versterken van gender gelijkwaardigheid/Empoweren van meisjes en vrouwen'*; *'Bevorderen van betrekken van jongeren in beslissingsprocessen'*; *'Bevorderen van empowerment en inclusie door participatie'*; *'Verbeteren van gezondheid en welzijn van allen, voor alle leeftijden'*; *'Inclusief, veilig, weerbaar en duurzaam maken van steden en gemeenschappen'*; *'Voorzien in kwaliteitsvol onderwijs/opleiding en promoten van levenslang leren voor iedereen en voorzien in het ontwikkelen van vaardigheden door sport'*; *'Bouwen aan vredevolle, inclusieve en evenwichtige gemeenschappen'*; *'Veilig stellen van atleten, toeschouwers, medewerkers en andere betrokken groepen'*; *'Beschermen van kinderen, jongeren en andere kwetsbare groepen'*; *'Bevorderen van goed bestuur bij sportorganisaties'*; *'Versterken van maatregelen tegen de manipulatie van sportwedstrijden'*; *'Verzekeren van een adequaat raamwerk voor antidopingbeleid, van de implementatie ervan en van effectieve maatregelen met het oog op de naleving ervan'* ;
- In uitwerking van het Kazan Actieplan werden onder coördinatie van het Enlarged Partial Agreement on Sport (EPAS) van de Raad van Europa *'Richtlijnen inzake Integriteit in Sport'* uitgewerkt. Deze richtlijnen werden in 2023 herzien in overeenstemming met de resultaten van een raadpleging van UNESCO aan meer dan 190 regeringen wereldwijd onder leiding van het Bureau van de Conferentie van Partijen bij het Internationaal Verdrag tegen doping in de sport. Hierin lezen we: *"integriteit in de sport is een veelzijdig issue [...] Sportorganisaties, als een belangrijk deel van het maatschappelijk weefsel, hebben een sleutelrol te spelen in het aanpakken van deze issues inzake integriteit in de sport."* En waarbinnen de volgende holistische definitie wordt gehanteerd: *"De integriteit van sport is een voorwaarde om de bijdrage van sport aan een duurzame, menselijke en sociale ontwikkeling te beschermen en maximaliseren. In functie van het Kazan Actieplan, omvat integriteit in de sport de componenten van persoonlijke, organisatorische en competitie-gerelateerde integriteit en in die context zal integriteit in de sport zaken zoals manipulatie van*

sportwedstrijden, discriminatie, valsspelen, geweld, misbruik, corruptie en alle andere misdaden of fraude de verband kunnen hebben met sport, verwerpen. Verder zal transparantie en verantwoordelijkheid gepromoot worden in functie van governance in de sport en zal respect voor internationaal erkende mensenrechten worden bevorderd.” ;

- Werkplan Sport 2021-2024 van de Europese Unie met als een van de drie prioriteitsgebieden *'de bescherming van de integriteit en waarden in de sport'*, en volgende hoofdonderwerpen of thema's: *'veilige sportomgeving, dopingbestrijding, gendergelijkheid, goed bestuur, wedstrijdvervalsing, of sport als kader voor persoonlijke, sociale en leervaardigheden, en bevordering van tolerantie, solidariteit, inclusiviteit en andere sportieve waarden en EU-waarden'*;
- Olympische Agenda 2020+5 van het Internationaal Olympisch Comité (IOC), met 15 aanbevelingen waaronder *'Blijvend versterken van veilig sporten en de bescherming van cleane atleten'* en *'Versterken van de rol van sport als een belangrijke facilitator voor de Sustainable Development Goals van de Verenigde Naties'*;
- IPACS (International Partnerships Against Corruption in Sport) dat gelanceerd werd tijdens het International Forum on Sport Integrity (IFSI) van het IOC in februari 2017: dit is een stakeholderplatform met als missie internationale sportorganisaties, regeringen, intergouvernementele organisaties en andere relevante belanghebbenden samen te brengen om inspanningen te versterken en ondersteunen om corruptie uit te bannen en een cultuur van goed bestuur in en rond sport te bevorderen.

7. Tot 2016 was DeFitnessorganisatie een erkende en gesubsidieerde, recreatieve sportfederatie onder het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties. Zij hadden dezelfde erkenningsvoorwaarden en basisopdrachten als de andere recreatieve sportfederaties en golden ook als eerste gesprekspartner binnen de fitnesssector voor het sportbeleid. In functie van het nieuwe decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector en de reorganisatie van het sportfederatielandschap naar uni- en multisportfederaties werd vastgesteld dat DeFitnessorganisatie niet langer paste binnen de vooropgestelde subsidiëeringsvoorwaarden voor sportfederaties. Vanuit het sportbeleid was het echter belangrijk om een duidelijke beleidspartner te behouden als aanspreekpunt voor de fitnesssector. Het decreet van 20 december 2013 bood daarvoor het beste kader en werd daarom gewijzigd bij het decreet van 4 mei 2016 tot wijziging van diverse bepalingen van het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Vanuit belangrijke uitdagingen voor de fitnesssector op het gebied van gezond en ethisch sporten en op het vlak van dopingbestrijding, bood dit de Vlaamse Regering de mogelijkheid om vanaf 1 januari 2017 een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond en ethisch sporten in de fitness te erkennen en te subsidiëren. De fitnesssector speelt immers een aparte rol in het landschap van sportactoren. Fitness is zonder twijfel een waardevolle vorm van sportbeoefening die laagdrempelig is en een ruim publiek aanspreekt. In Vlaanderen is fitness zelfs een van de meest beoefende sporten. De manier van organisatie en werking van de fitnesssector is op vele vlakken echter verschillend van die van traditionele sportfederaties en sportverenigingen. Zo is er slechts een beperkte clubwerking, is er geen eenduidige sportieve reglementering en duidelijk eigenaarschap van de sport (wat we wel zien bij internationale sportfederaties) en is er een sterke mate van commercialisering. Hoewel de thema's inzake gezond en ethisch sporten cruciaal zijn, bleek de huidige afbakening van de opdracht voor deze organisatie te eng en dringt een nieuwe positionering zich op.

Beleidsmaatregelen en doelstelling

8. Het ontwerp van decreet gaat uit van een holistische benadering met één kernbegrip, veilig sporten, en wil een veilig sportklimaat stimuleren. Deze benadering zorgt voor een sterkere kerngedachte en laat beter toe om een totaalbeleid te voeren, weliswaar met aandacht voor of vanuit onderliggende thema's, deelaspecten of bouwstenen. We definiëren veilig sporten als sportbeoefening (in een ruime betekenis) in omstandigheden die in overeenstemming zijn met het geheel van positieve waarden en normen die het welbevinden en de fysieke, psychische en sociale integriteit van eenieder in de sport beogen. We benadrukken nog meer dat een veilig sportenbeleid zowel naar het individu gericht is, als verantwoordelijkheden en verplichtingen op organisatieniveau met zich meebrengt. Vanuit een positieve benadering willen we aspecten die het welbevinden en de integriteit in en van de sport versterken (=bouwstenen) bevorderen en praktijken die afbreuk doen aan het welbevinden en de integriteit (=bedreigingen) voorkomen en dit zowel in functie van de sporter als individu, als op organisatieniveau. Veilig sporten gaat dus ook over de integriteit van een sportorganisatie in haar geheel, over het integer handelen van haar medewerkers en over aandacht voor de cultuur en structuur van een organisatie. Hoewel fysieke, psychische en sociale integriteit niet in elk geval strikt van elkaar te scheiden zijn, bieden ze wel een kader om binnen te werken. Bij fysieke integriteit ligt de focus op het lichamelijke aspect. Positieve voorbeelden (=bouwstenen) hiervan zijn blessurepreventie, sportpromotie ter bevordering van de gezondheid of op vlak van gezondheidspreventie (alcohol, tabak, voeding, gokken, huidkanker...), verantwoord trainen, doping- en drugspreventie, of het sportmedisch geschiktheidsonderzoek. Voorbeelden in negatieve zin (=bedreigingen) zijn fysieke agressie, doortrainen bij pijn en blessures, het misbruiken van kracht en uiterlijk stimulerende middelen, ... Bij psychische integriteit ligt de focus op het mentale welbevinden en wat hier aan bijdraagt of afbreuk aan doet. Voorbeelden in positieve zin (=bouwstenen) zijn motiverend coachen, het bieden van gelijke speelkansen, leren omgaan met winst en verlies. Aan de negatieve kant van het spectrum (=bedreigingen) gaat dat bijvoorbeeld over pesten of verbale agressie, prestatiedruk, negeergedrag. Sociale integriteit gaat over hoe mensen met elkaar omgaan en waarbij respect de basis vormt. Bouwstenen die onder dit luik passen zijn gelijke kansen en inclusie. Bedreigingen voor sociale integriteit zijn bijvoorbeeld discriminatie, uitsluiting, ... Sociale integriteit vat eveneens gelijke participatiemogelijkheden en de sociaal-maatschappelijke rol van sport zoals inclusie in en door sport, maatschappelijk verantwoord ondernemen en organiseren.

Bij sommige concepten van integriteit komen verschillende deelaspecten (bouwstenen of bedreigingen) samen, zoals bijvoorbeeld bij het concept van fairplay. Fairplay wordt immers vaak gezien als basis voor een positieve sportcultuur. Er kan enkel sprake zijn van fairplay wanneer de verschillende deelaspecten van integriteit worden gewaarborgd. Fairplay komt in het gedrang wanneer bedreigingen van integriteit de kop opsteken, met als klassieke voorbeelden wedstrijdvervalsing/matchfixing of fraude. Verder zien we ook de seksuele integriteit als een dergelijk concept, want een inbreuk op de seksuele integriteit heeft vaak gevolgen op zowel de fysieke, psychische als sociale integriteit van een individu.

Een voorbeeld van een concept van integriteit op organisatieniveau vinden we onder meer terug in goed bestuur.

9. Het ontwerp van decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat wijzigt niets aan de verplichtingen op vlak van het organiseren van een aanspreekpunt integriteit en het voeren van een integriteitsbeleid die ten aanzien van de erkende sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ingebouwd zitten in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, noch aan de verplichtingen rond een dopingvrije sport in het Antidopingdecreet van 25 mei

2012. Weliswaar vormen deze thematieken impliciet mede bouwstenen die in een holistische benadering en uitwerking van een veilig sportklimaat meegenomen moeten worden, zeker wat betreft preventie en educatie.

10. Dit ontwerp van decreet heeft tot doel een beroep te doen op eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van veilig sporten en op die manier bij te dragen aan een kwalitatieve sportbeoefening en een veilig sportklimaat. Het ontwerp van decreet wenst zowel de verschillende organisatievormen binnen de sportsector als de individuele sporter te vatten. Elk individu die aan sportbeoefening doet, of dat wenst te doen, zowel op een hoog competitief als op uitsluitend recreatief niveau, moet voldoende referentiepunten en mogelijkheden hebben om bewust, geïnformeerd en kwalitatief op verantwoorde wijze deel te nemen aan die sportbeoefening van zijn of haar keuze.

11. Het ontwerp van decreet behoudt het uitgangspunt (zoals het decreet van 20 december 2013) dat veilig sporten het best tot uiting komt in een algemeen en breed geldend 'basisdecreet', met een zo groot mogelijke responsabilisering van sportorganisaties én individuele sporters. Dit ontwerp van decreet wil in de eerste plaats een positieve, ondersteunende en stimulerende regelgeving creëren die appelleert aan een kwalitatieve en verantwoorde sportbeoefening in Vlaanderen. Het veilig sporten moet een gezamenlijke verantwoordelijkheid en een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg van de Vlaamse overheid en de sportsector zijn. Rekening houdend met de verscheidenheid in de sport moet gestreefd worden naar een gecoördineerde strategie en maatregelen in beleid en praktijk voor veilig sporten. De Vlaamse overheid moet wel de mogelijkheid hebben om, als het ware volgens het subsidiariteitsprincipe, in te grijpen bij ernstige problemen of tekorten.

Het decreet van 20 december 2013 had vier centrale uitgangspunten, die ook gehandhaafd worden in dit ontwerp van decreet:

- respecteren en stimuleren van autonomie en responsabilisering van de sportgemeenschap;
- maximaal ondersteunen en faciliteren als overheid (bijvoorbeeld via informatie, kennis en subsidiëring);
- de uiteindelijke zorg om een aantal zaken te stroomlijnen en kwaliteit te bewaken;
- het nemen van sturende maatregelen als laatste optie om problemen corrigerend aan te pakken.

12. Met dit ontwerp van decreet streeft de Vlaamse overheid ernaar om samen met de sportorganisaties te werken naar een gecoördineerde strategie voor veilig sporten, vanuit dat holistisch kernbegrip. In het licht van een geïntegreerde benadering dient het beginsel te worden benadrukt dat veilig sporten een geïntegreerd deel dient uit te maken van alle initiatieven tot sportbeoefening, de organisatie van de sport en het sportbeleid. Rekening houdend met de verscheidenheid in de sport, beschouwen de Vlaamse overheid en de sportorganisaties daarom veilig sporten als een aangelegenheid van gemeenschappelijke zorg en coördineren ze hun maatregelen op dit gebied. De sportsector en sportorganisaties zijn echter zeer divers, waarbij dus rekening moet gehouden worden met de aard en de context van die diversiteit aan sportbeoefening. Dit kan bijgevolg ook een ander verwachtingspatroon inhouden.

13. We behouden de aandacht voor de bijzondere positie van de minderjarige sporter, ook omdat kinderen niet te beschouwen zijn als minivolwassenen. Het is onder meer belangrijk om mee te werken aan een participatief sportklimaat voor alle kinderen, en artikel 12 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind stelt dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen. Om het belang van het kind in de stimulerende en responsabiliserende visie die aan het ontwerp

van decreet ten grondslag ligt, te benadrukken, wordt een horizontale clausule opgenomen.

14. Het ontwerp van decreet gaat uit van een basisverplichting van sportorganisaties om, aangepast aan de aard en de context van de desbetreffende sportorganisatie en de sportbeoefening, initiatieven te nemen om een veilig sportklimaat te stimuleren. Deze basisverplichting, of noem het een randvoorwaarde tot het organiseren van sportbeoefening, moet opgevat worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft geen resultaatsverbintenis, maar een inspanningsverbintenis, tenzij expliciet anders vermeld: de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. De filosofie van het ontwerp van decreet blijft, zoals het decreet van 20 december 2013, om met minder uitgewerkte en opgelegde detailbepalingen te werken, maar voldoende kaders voor beleid en praktijk aan te bieden, die eventueel in samenwerking met de sportsector zelf verder kunnen worden uitgewerkt of verfijnd. Het ontwerp van decreet biedt hiertoe instrumenten om kennisopbouw, kennisdeling, begeleiding en implementatie van goede praktijken te faciliteren. Niettegenstaande de eigen verantwoordelijkheid die sporters zelf hebben, is het verder uiterst belangrijk dat iedereen over correcte informatie en inzichten kan beschikken zodat hij of zij zich de juiste attitude kan aanmeten met betrekking tot en zich kan voorbereiden op sportbeoefening. Het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie op basis van de behoeften en het niveau van de sporters, en desgevallend ook op maat van de minderjarige sporter, is dan ook een belangrijke opdracht voor sportorganisaties.

15. Er wordt, zoals voorheen, van overheidswege geen algemene verplichting gecreëerd om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te organiseren. Er wordt dus geen algemeen verplicht geschiktheidsonderzoek in de sport voorgeschreven. Wel bieden we de mogelijkheid aan sportorganisaties om zelf een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te verplichten aan de afnemers van hun sportaanbod (klanten, leden, ...) op basis van hun expertinschatting over de noodzaak ervan in de sportspecifieke context. Het sportmedische geschiktheidsonderzoek mag uitsluitend tot doel hebben de lichamelijke geschiktheid van de sporter te evalueren met het oog op sportbeoefening.

Het sportmedische geschiktheidsonderzoek heeft een preventieve functie voor specifieke risico's verbonden aan sportbeoefening. De aspecten van het sportmedische onderzoek die niet gericht zijn op de opsporing van afwijkingen die mogelijk pathologisch van aard of ziekten zijn, worden niet opgevat als een bevolkingsonderzoek in de zin van het decreet van 21 november 2003 betreffende het preventieve gezondheidsbeleid, waar het gaat om georganiseerde opsporingsacties in het kader van ziektepreventie die zich situeren op bevolkingsniveau of zich richten tot een specifieke bevolkingsgroep.

16. Op een aantal vlakken moet de Vlaamse overheid kunnen tussenkomen waar nodig, zoals op basis van gesignaleerde problemen of misbruiken of op grond van wetenschappelijk onderzoek. Sturende of corrigerende beleidsmaatregelen kunnen aangewezen zijn. Onder meer voor wat de leeftijdsgrenzen betreft, behoudt het ontwerp van decreet zoals voorheen de mogelijkheid om hier als overheid rechtstreekse invloed op uit te oefenen, bijvoorbeeld in functie van de bescherming van minderjarigen. De overheid moet, eventueel naargelang de betrokken sport, in staat zijn grenzen te stellen waar nodig of in te grijpen indien sportorganisaties hun verantwoordelijkheid niet nemen ter bescherming van de integriteit van de sporter. Binnen de grenzen van dit kader moeten de sportorganisaties verder geresponsabiliseerd worden en zelf specifieke richtlijnen uitwerken voor de sport(tak) die zij organiseren. Op decretaal niveau sturend ingrijpen op het niveau van specifieke sporten is niet aangewezen. Dit zou immers weinig efficiënt zijn door het op technisch vlak snel evoluerende kader van bepaalde sporten. Hierdoor zou een regelmatige aanpassing van de regels blijvend noodzakelijk zijn en – zoals uit het verleden blijkt – zeer detaillistisch en technisch

zijn. Dit heeft tot gevolg dat administratieve lasten zouden verhogen in plaats van verminderen. Daarbij komt de nood aan legitimering en draagvlak van bijzondere maatregelen. Sportspecifieke benaderingen worden dan ook best opgevangen door zelfregulering in de specifieke sport zelf, met weliswaar enig toezicht vanuit de overheid.

Het ontwerp van decreet hanteert hier een meer generieke noemer van bijzonder risicovolle sportbeoefening. Het is niet wenselijk om bepaalde sporten te viseren, maar wel een algemeen kader te bieden voor situaties of sportcontexten waarin een verhoogd risico aanwezig is voor inbreuken op de fysieke of psychische integriteit van de sporter. Zo verwijst het ontwerp van decreet, net als het decreet van 20 december 2013, niet meer expliciet naar 'risicovechtsporten' (de sporten waarbij het toegestaan is bepaalde technieken te gebruiken met de intentie de fysieke of psychische integriteit van de tegenstander te verminderen), aangezien daar de organisatie voor risicovechtsporten, erkend en gesubsidieerd in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, als expertorganisatie voor de (risico)vechtsportsector optreedt.

17. Het decreet van 20 december 2013 wou in haar stimulerende benadering het gebruiken en het delen van expertise bevorderen. Expertise vanwege het werkveld zelf, aangevuld waar wenselijk met de wetenschap, kan de overheid en, meer nog, de sportsector ten goede komen. Dit uitgangspunt wordt in dit ontwerp van decreet beter uitgewerkt.

18. In het ruime domein van veilig sporten is niet alle expertise en ontwikkelingscapaciteit op het gebied van informatie, kennis, technieken of instrumenten op het niveau van de overheid zelf aanwezig of beschikbaar. Daarom maakte het decreet van 20 december 2013 het reeds mogelijk voor de Vlaamse overheid om met een beperkt aantal erkende en gesubsidieerde organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling te werken die expertise kunnen bundelen en beschikbaar stellen. Gegeven de filosofie van het werken onder één holistisch begrip veilig sporten, betekent dit dat er idealiter één erkende en gesubsidieerde organisatie is die als expertisecentrum voor de sportsector kan fungeren.

19. Om voor subsidiëring op basis van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector in aanmerking te komen, moeten sportfederaties sinds 1 januari 2021 een integriteitsbeleid voeren, waaronder het beschikken over een tuchtrechtelijk systeem, specifiek voor grensoverschrijdend gedrag. Vanuit de nood aan een overkoepelend orgaan voor tucht rond grensoverschrijdend gedrag hervormde het Vlaams Dopingtribunaal (opgericht in 2008) zich in 2020 naar een orgaan met ruimere bevoegdheden. Het nam met 'het Vlaams Sporttribunaal vzw' een nieuwe naam aan en heeft nu een kamer rond doping en een kamer rond grensoverschrijdend gedrag. Een optimale werking van een overkoepelend tuchtorgaan is daarom een cruciale bouwsteen in een veilig sportenbeleid, en voor de implementatie van de decretale kaders inzake het voeren van een integriteitsbeleid door de sportfederaties (decreet van 10 juni 2016) en het antidopingdecreet van 25 mei 2012. Daarom zorgen we voor een structurele verankering van een basiswerking van een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector.

20. Het ontwerp van decreet behoudt de mogelijkheid om expertencommissies op te richten die het beleid kunnen adviseren rond bepaalde aspecten van of problematieken met betrekking tot veilig sporten. Het is daarbij niet de bedoeling om naar een systeem van verplichte advisering te gaan. Een voorbeeld van zo'n expertencommissie was de expertencommissie voor risicovechtsporten, die tot stand kwam onder het decreet van 20 december 2013. Deze commissie adviseerde de overheid over maatregelen om de fysieke integriteit in de (risico)vechtsporten te beschermen. Deze expertencommissie heeft onder meer richtlijnen opgesteld

voor het organiseren van risicovechtsporten, die vervolgens erkend werden als kwaliteitsstandaard.

21. Om beleid te stroomlijnen, bepaalde handelswijzen te stimuleren of een bepaalde kwaliteit te bewaken, kan het beleidsmatig nuttig zijn om te voorzien in de mogelijkheid om op wetenschappelijke inzichten of expertise gebaseerde richtlijnen, protocollen of standaarden te erkennen of op te leggen. Dit ontwerp van decreet wil daarom voorzien in de mogelijkheid voor de Vlaamse Regering om zulke kwaliteitsstandaarden te erkennen of op te leggen. Een kwaliteitsstandaard kan een nuttig beleidsinstrument zijn en een (moreel) kompas bieden aan sportorganisaties om te voldoen aan hun verplichting voortvloeiend uit artikel 6, eerste lid van dit decreet. Een kwaliteitsstandaard moet in beginsel algemeen genoeg zijn om toepasbaar te zijn voor verschillende sporten en specifiek genoeg om het veilig sporten van alle sporters in de beoogde sporten te stimuleren. Een kwaliteitsstandaard wordt bij voorkeur in overleg met de sector opgemaakt, maar het initiatief tot ontwikkeling van zo'n standaard kan indien nodig ook van bovenaf worden opgestart.

Zo zou men op grond van gevalideerde protocollen tot een kwaliteitsstandaard kunnen komen voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken. Een bestaand voorbeeld van een kwaliteitsstandaard is die voor het organiseren van risicovechtsporten.

22. Uit de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 bleek dat er nood is aan een ander en ruimer kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness. Een traditionele sportfederatie voor fitness is geen oplossing, dat bleek al bij het tot stand komen van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Toch maakt fitness een belangrijk deel uit van die georganiseerde sportsector. Een oplossing is te vinden in het principe van de erkenning en subsidiëring van een organisatie voor risicovechtsporten in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Het komt neer op de erkenning van een organisatie als expertisecentrum en aanspreekpunt voor een specifieke deelsector van het sportbeleid.

Aangezien dit ontwerp van decreet de relatie met de fitnesssector wenst bij te sturen via een duidelijkere positionering van een expertorganisatie voor fitness, die zich niet alleen op de fitnesssector zelf richt, maar ook op andere sportactoren die een fitnessaanbod hebben, is het aangewezen om de positie van fitness binnen het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector aan te pakken. Fitness zal niet langer worden opgenomen als afzonderlijke sporttak op de sporttakkenlijst, maar krijgt een bijzonder statuut. Dit heeft als gevolg dat fitnessbeoefenaars niet langer kunnen gezien worden als subsidieerbare leden van sportfederaties in de context van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Dit houdt ook in dat er geen afzonderlijke unisportfederatie voor fitness kan gesubsidieerd worden en dat er ook geen concurrentie kan ontstaan tussen sportfederaties en de expertorganisatie voor fitness, doordat multisportfederaties niet langer een gesubsidieerd voordeel zouden hebben door fitnessbeoefenaars als aangesloten lid aan zich te binden. Deze beleidsmaatregel wordt verantwoord doordat fitness door haar aard – het betreft immers voornamelijk een niet-gereguleerde activiteit, waarbij het competitieve element ontbreekt – en de organisatie van de fitnesssector een bijzondere plaats inneemt binnen de georganiseerde sportsector. Het klassieke fitnessaanbod is in grote mate gestructureerd binnen een eigen economische sector, met een eigen paritair comité, maar is zowel op vlak van sportbeoefening als beleidsmatig toch een onderdeel van de sportsector. Fitness kan als hoofdactiviteit beoefend worden of kan hoofdzakelijk een complementaire en ondersteunende functie naar andere sporttakken of sporten hebben. Bepaalde vormen die als fitnessbeoefening worden gezien maken ook deel uit van een bestaande sport(tak) en kunnen blijven aangeboden worden door de betrokken

sportfederatie(s). Een concreet voorbeeld hiervan is indoorroeien dat zowel als fitness en als officiële (door de internationale sportfederatie erkende) discipline van roeien wordt beschouwd. Elke sportfederatie die fitness actief aanbiedt kan ondersteund worden door de erkende expertorganisatie voor fitness.

Impactanalyse

Maatschappelijke impact

Dit ontwerp van decreet heeft tot doel een beroep te doen op eenieders verantwoordelijkheid op het gebied van veilig sporten, zowel van de Vlaamse overheid, de sportorganisaties, als de sporters (en alle betrokkenen bij de sport). Zo wil dit ontwerp van decreet bijdragen aan een kwalitatieve sportbeoefening en een veilig sportklimaat. Het ontwerp van decreet heeft een brede scope en richt zich tot een grote verscheidenheid aan sporters en sportorganisaties, en aldus niet tot een specifieke doelgroep, noch een strikt afgebakende tak van de sportsector. Binnen het Vlaamse sportbeleid is er trouwens meer en meer oog voor de verschillende settings waarin er gesport wordt. Er is de traditionele clubcontext die belangrijk blijft, maar vooral de groep anders georganiseerde en ongebonden sporters groeit duidelijk. Vanuit kwaliteitsoogpunt moet de veiligheid en gezondheid van deze sporters even goed gewaarborgd worden als die van de traditionele clubsporters. Elk individu die aan sportbeoefening doet, of dat wenst te doen, zowel op een hoog competitief als op uitsluitend recreatief niveau, moet voldoende referentiepunten en mogelijkheden hebben om bewust, geïnformeerd en kwalitatief, op verantwoorde wijze, deel te nemen aan die sportbeoefening van zijn of haar keuze.

Het ontwerp van decreet gaat uit van een holistische benadering met één kernbegrip, veilig sporten, en wil een veilig sportklimaat stimuleren. Deze benadering zorgt voor een sterkere kerngedachte en laat beter toe om een totaalbeleid te voeren, weliswaar met aandacht voor of vanuit onderliggende thema's, deelaspecten of bouwstenen. Vanuit een positieve benadering willen we aspecten die het welbevinden en de integriteit in en van de sport versterken (=bouwstenen) bevorderen en praktijken die afbreuk doen aan het welbevinden en de integriteit (=bedreigingen) voorkomen en dit zowel in functie van de sporter als individu, als op organisatieniveau. Het gaat ook over de integriteit van een sportorganisatie in haar geheel, het integer handelen van haar medewerkers en aandacht voor de cultuur en structuur van een organisatie.

Door in te zetten op het vrijwaren van de fysieke, psychische en sociale integriteit van de sporter speelt dit ontwerp van decreet in op actuele problematieken en uitdagingen in de samenleving.

In het streven naar een veilig sportklimaat is het begrip sociale integriteit een van de drie pijlers van integriteit, waardoor het ontwerp van decreet een kapstok biedt om verder te werken aan gelijke kansen en participatie in de sport. We willen voor hen die ongelijke kansen ervaren inzake sportparticipatie drempels wegnemen en motivatoren toevoegen (inclusie in sport). We bouwen aan een inclusief sportbeleid en maken optimaal gebruik van het potentieel van sport als middel tot een inclusieve samenleving (inclusie door sport).

Armoedetoets

Voor dit ontwerp van decreet werd geen armoedetoets gemaakt omdat de inhoud ervan geen specifieke impact heeft op mensen die in armoede leven.

JOKER

Uit de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 bleek dat het decreet een duidelijke meerwaarde heeft. Sindsdien vond er echter een grote maatschappelijke evolutie plaats op het vlak van gezond en ethisch sporten. Deze evolutie brengt met zich mee dat bepaalde zaken en formuleringen in het decreet van 20 december 2013 en de bijhorende memorie van toelichting gedateerd aanvoelden. De evaluatie van het decreet toonde aan dat op een aantal vlakken optimalisatie of bijsturing noodzakelijk is, waarbij geopteerd werd om een nieuw decreet uit te

werken, weliswaar met vele raakvlakken met en het behoud van de goede elementen uit het decreet van 20 december 2013. Ten opzichte van een nuloptie om het decreet van 20 december 2013 te behouden of slechts oppervlakkig of met een wijzigingsdecreet aan te passen, werd gekozen om vanuit een nieuwe tekst en dus een nieuw decreet te werken.

Vanuit het nieuwe en breder opgevatte kernbegrip veilig sporten (met onderliggende thema's, bouwstenen en bedreigingen) – in de plaats van gezond en ethisch sporten – wil het ontwerp van decreet sportorganisaties responsabiliseren en stimuleren om een veilig sportklimaat te bevorderen. Het ontwerp van decreet heeft een brede scope en richt zich tot een grote verscheidenheid aan sporters en sportorganisaties, en aldus niet tot een specifieke doelgroep noch een strikt afgebakende tak van de sportsector. We vragen wel expliciet een bijzondere aandacht voor de positie van de minderjarige sporter. Het ontwerp van decreet bouwt hiermee voort op het decreet van 20 december 2013, maar integreert nu nog sterker het uitgangspunt van het kinderrechtenperspectief en het op maat informeren van kinderen en jongeren over veilig sporten.

Om het belang van het kind in die stimulerende en responsabiliserende visie die aan het ontwerp van decreet ten grondslag ligt, te benadrukken, wordt een horizontale clausule opgenomen. Artikel 5 stelt voorop dat elke sportorganisatie die een werking heeft voor minderjarigen vanuit het kinderrechtenperspectief bijdraagt aan de ontwikkeling van een veilig sportklimaat dat rekening houdt met de leeftijd, de draagkracht, de behoeften, de mogelijkheden en de inspraak van de minderjarige sporter.

Het is belangrijk om mee te werken aan een participatief sportklimaat voor alle kinderen en jongeren. Zo veronderstelt artikel 12 van het Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen. Volwassenen dienen dan ook te voorzien in adequate ondersteuning zodat het kind zijn mening kan overdragen en er met zijn situatie ook voldoende rekening kan worden gehouden. Hiermee doelen we niet op het formeel instellen en reguleren van raden, dit is in de informele context van sportorganisaties zelfs eerder te vermijden. Deze bepaling wil de sportorganisaties met een werking naar minderjarigen op dat vlak wel responsabiliseren, en dat zien we ook gebeuren in het beleid en de praktijk van de erkende sportfederaties (bijvoorbeeld de aanpassing van competitieformules of projecten voor beleidsinspraak van jongeren).

Het ontwerp van decreet legt een basisverplichting op aan sportorganisaties om initiatieven te nemen, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening, die een veilig sportklimaat stimuleren. Dit moet opgevat worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft echter geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. Het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie over de preventie van specifieke risico's die verbonden zijn aan de sportbeoefening of de initiatieven die genomen worden om het veilig sporten voor de sporter te bevorderen, benadrukken we als een belangrijke opdracht voor sportorganisaties. In dit ontwerp van decreet versterken we ten opzichte van het decreet van 20 december 2013 dat deze informatie desgevallend op maat van de minderjarige sporter moet zijn.

De mogelijkheid tot het terugbetalen van de kosten voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken van getalenteerde jonge topsporters blijft behouden. Dit ontwerp van decreet voorziet ook in de mogelijkheid om de terugbetaling aan topsporters op te delen in categorieën, zodat in de uitvoeringsbesluiten expliciet kan rekening gehouden worden met de (medische) noden van jongeren.

Het ontwerp van decreet biedt daarom ook de nodige handvaten en instrumenten om beleid en praktijk te stimuleren en sportorganisaties te ondersteunen om een veilig sportklimaat te bevorderen waarbij we in eerste instantie (en algemeen doorheen het Vlaamse sportbeleid) steeds de reflex zullen maken met het perspectief en de bescherming van de minderjarige sporter: in de mogelijkheid tot het erkennen of opleggen van kwaliteitsstandaarden, bij de oprichting van een

expertencommissie, in het ondersteunen van wetenschappelijk onderzoek of initiatieven tot kennisopbouw en -deling, bij de erkenning van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, of het overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector.

Dit ontwerp van decreet vernieuwt en regelt de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness om een kwaliteitsvolle fitnessbeoefening te stimuleren met een blijvende, specifieke aandacht voor veilig en dopingvrij sporten. Deze ruimere benadering moet het mogelijk maken dat die erkende organisatie een kenniscentrum zal zijn met betrekking tot fitness in Vlaanderen, en het aanspreekpunt voor alle fitnessactoren, maar ook voor andere sportactoren die een (ondersteunend) fitnessaanbod hebben. We zien immers de populariteit van fitnessbeoefening onder jongeren toenemen, met de nodige kansen tot stimulering van sportbeoefening, maar ook valkuilen in het brede spectrum van veilig sporten.

Het ontwerp van decreet wijzigt niets aan de verplichtingen op vlak van het organiseren van een aanspreekpunt integriteit en het voeren van een integriteitsbeleid die ten aanzien van de erkende sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding ingebouwd zitten in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, noch aan de verplichtingen rond een dopingvrije sport in het Antidopingdecreet van 25 mei 2012. Weliswaar vormen deze thematieken impliciet mede bouwstenen die in een holistische benadering en uitwerking van een veilig sportklimaat meegenomen moeten worden, zeker wat betreft preventie en educatie, en met de bescherming van de minderjarige sporter mede als uitgangspunt.

Kinderen en jongeren werden niet betrokken bij de totstandkoming van dit ontwerp van decreet, mede omdat er veelal voortgebouwd wordt op de goede elementen uit het decreet van 20 december 2013. Het decreet biedt vooral een beleids- en ondersteuningsinstrumentarium om het sportbeleid verder te ontwikkelen dan wel dat dit decreet een directe dienstverlening inhoudt naar kinderen en jongeren, waarbij we in eerste instantie (en algemeen doorheen het Vlaamse sportbeleid) steeds de reflex zullen maken met het perspectief en de bescherming van de minderjarige sporter. In de opdrachten van de gesubsidieerde organisatie voor veilig sporten is opgenomen dat men multidisciplinair moet samenwerken en inzichten en ontwikkelingen uit andere sectoren moet vertalen naar de Vlaamse sportsector. Deze opdrachten worden jaarlijks gemonitord vanuit het Agentschap Sport Vlaanderen via het jaarlijkse werkingsverslag en bijhorende opvolggesprekken met de betrokken organisatie. Tijdens die opvolging zal ook de samenwerking met de jeugdsector gemonitord worden.

Impact op de grondrechten en op het gelijkheidsbeginsel

Dit ontwerp van decreet heeft geen impact op de grondrechten en het gelijkheidsbeginsel

Budgettaire impact

Het ontwerp van decreet vervangt het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Dat decreet wordt uitgevoerd door het agentschap Sport Vlaanderen.

De middelen voor de uitvoering van het decreet zijn voorzien op begrotingsartikel HB0-1HFD2NY-IS basisallocatie 1HF068 – Dotatie voor gezond en ethisch sporten. Bij de inwerkingtreding van het decreet voor het stimuleren van een veilig sportklimaat worden de middelen op de dotatie voor gezond en ethisch sporten overgezet naar een nieuwe dotatie onder hetzelfde begrotingsartikel.

Langs uitgavenzijde van de begroting van Sport Vlaanderen worden de middelen ingeschreven op begrotingsartikel HG0-AHFD2PA-WT Werking en toelagen – Gezond en ethisch sporten. Voor het ISE Gezond en ethisch sporten is minstens 664 keuro VAK en VEK voorzien.

Bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen en op Brussel

Dit ontwerp van decreet heeft geen (of een uitzonderlijke) bestuurlijke impact op de lokale en provinciale besturen of op Brussel.

In de uitzonderlijke toepassing van artikel 38 en het opleggen van een verbod tot het organiseren van sportbeoefening, zijn alle overheden wel verplicht aan die sportorganisatie elke vergunning tot het organiseren van sportbeoefening te weigeren of in te trekken, waarbij het doorgaans zal gaan om lokale overheden die betrokken zijn bij het verlenen van vergunningen in functie van de organisatie van sportbeoefening.

Lokale besturen vallen via hun werking als sportdienst of sportaanbieder (mede als beheerder van sportinfrastructuur) onder de definitie van sportorganisatie en moeten zich vanuit dit oogpunt uiteraard zelf aligneren met het stimuleren van een veilig sportklimaat.

Implementatie

Sport Vlaanderen staat in voor de uitvoering, monitoring en evaluatie van het ontwerp van decreet. De administratie is tevens verantwoordelijk voor de handhaving en het toezicht op de aanwending van de subsidies die op basis van dit ontwerp van decreet worden toegekend.

Het ontwerp van decreet treedt in werking op een datum die de Vlaamse Regering vaststelt, en is uiterlijk 1 september 2025.

Er worden overgangsbepalingen voorzien bij de opheffing van het decreet van 20 december 2013 om de controle van de erkenning en om de afrekening van de subsidies onder dat decreet nog correct te kunnen afhandelen. Het gaat hierbij om de controle van de erkenning en subsidiëring van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond sporten, de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van ethisch sporten en de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van gezond en ethisch sporten in de fitness over het werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet.

C. Totstandkomingsprocedure

In 2021 en 2022 liep een evaluatietraject dat in een eerste fase bestond uit twee sporen:

- een extern spoor met een bevraging gericht aan de 3 erkende en gesubsidieerde organisaties voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling in het decreet van 20 december 2013 en de voornaamste betrokken partnerorganisaties en bovenbouworganisaties in de sportsector;
- een intern spoor binnen Sport Vlaanderen met een werkgroep samengesteld vanuit en besprekingen met verschillende afdelingen/diensten.

Dit resulteerde in een strategische nota die aan de Vlaamse minister van Sport werd voorgelegd in de zomer van 2022. In de beleids- en begrotingstoelichting Sport voor het jaar 2023 werd opgenomen dat er een nieuw decreet zou uitgewerkt worden. Tijdens de eerste helft van 2023 werden de teksten voor dit ontwerp van decreet uitgeschreven door het agentschap Sport Vlaanderen, op basis van de strategische nota die aan de minister werd voorgelegd. Tijdens de bijeenkomst van de Vlaamse Sportraad van juli 2023 werd de evaluatie van het decreet van 20 december 2013 en de mogelijke krachtlijnen voor het nieuwe decreet over het stimuleren van een veilig sportklimaat een eerste keer toegelicht door het agentschap Sport Vlaanderen.

Advies Raad van State

(...)

(...)

D. Bevoegdheid van de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaamse Gewest

Het decreet regelt een gemeenschapsmaterie (artikel 4, 9°, en artikel 5, §1, eerste lid, 8°, van de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der Instellingen).

II. TOELICHTING BIJ DE ARTIKELEN

Artikel 1

Sport is een gemeenschapsbevoegdheid, ook de medisch verantwoorde sportbeoefening is binnen de preventieve gezondheidszorg een gemeenschapsbevoegdheid.

Artikel 2

Dit artikel definieert een aantal begrippen:

1° definieert het agentschap Sport Vlaanderen.

2° Het begrip 'kwaliteitsstandaard' is een generieke term om normen, procedures of operationele technieken, met inbegrip van protocollen, kwaliteitshandboeken, codes en dergelijke te vatten, die in allerlei domeinen inzake veilig sporten inzetbaar zijn. Zo is er de bestaande kwaliteitsstandaard voor het organiseren van risicovechtsporten.

3° De definitie van een 'olympiade', vermeld in artikel 2, 8° van het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, wordt overgenomen als kader voor de beleidsplanperiode van de via dit ontwerp van decreet erkende en gesubsidieerde organisaties. In geval van toekomstig uitstel of toekomstige afgelasting van de Olympische Zomerspelen, wordt verduidelijkt dat het om de periode van vier jaar gaat, op basis van de oorspronkelijk geplande Olympische Zomerspelen.

4° Iedereen die aan sportbeoefening doet, wordt beschouwd als een 'sporter' in de zin van dit decreet, ongeacht het niveau waarop de sport wordt beoefend en ongeacht of dit voor recreatieve of competitieve doeleinden is. Het maakt niet uit of het gaat om sportbeoefening in georganiseerd verband (bijvoorbeeld in clubverband) dan wel in een anders georganiseerde context (zoals buurtsportinitiatieven) of om 'ongebonden' sporters die deelnemen aan individuele of losse initiatieven tot sportbeoefening. 'Sportbeoefening' moet in het kader en de basisfilosofie van dit ontwerp van decreet ruimer geïnterpreteerd worden dan klassieke 'sporttakken', en omvat zoals hierboven gesteld ook andere vormen van sportbeoefening, sportieve vrijetijdsbesteding en doelmatige fysieke activiteit met een sportief karakter (bijvoorbeeld recreatief wandelen, fietsen, senioren-gym, ...).

5° Een 'sportmedisch geschiktheidsonderzoek' gaat over een geschiktheidstest die als doelstelling heeft om een verhoogd gezondheidsrisico van de sporter na te gaan. Hierbij wordt gelet op diens gezondheidstoestand en de sport die hij of zij beoefent, in functie van de aard en context van die sport. In die zin vertoont dit onderzoek enige gelijkenis met de geschiktheidsonderzoeken in de arbeidsgeneeskunde, waar gezondheidsrisico's onderzocht worden gelet op de gezondheidstoestand van een werknemer en de professionele werkzaamheden die worden uitgeoefend.

6° Het begrip 'sportorganisatie' slaat niet alleen op de sportclub, de sportfederatie of een organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding (de gestructureerde sport), maar evengoed op andere organisaties die sportbeoefening aanbieden zoals organisatoren van sportevenementen, lokale overheden die een sportaanbod voorzien, aanbieders en organisatoren van sportkampen, naschoolse sportinitiatieven... Het kan ook gaan om sportorganisaties die hierbij als leidende instantie optreden, en hiermee een (eind)verantwoordelijkheid dragen ten aanzien van de sporters die deelnemen aan de sportbeoefening, zoals een organisator van sportevenementen die de eigenlijke organisatie van de sportbeoefening uitbesteedt aan derde partijen of het onderscheid tussen een club die een wedstrijd organiseert en de federatie die als leidende instantie verantwoordelijk is voor de competitie waartoe die wedstrijd behoort. Met de notie 'sportorganisatie' worden echter geen informele afspraken inzake sportbeoefening (bijvoorbeeld met enkele vrienden samen gaan sporten) beoogd. Een organisatie veronderstelt een gestructureerd en doelmatig geheel van personen en middelen. Het gaat om organisaties waarvan het aanbieden van sportbeoefening tot het hoofdzakelijke doel van die organisatie behoort. Het ontwerp van decreet beoogt daarom geen sportactiviteiten die in het jeugdwerk worden aangeboden of de sportbeoefening die weliswaar op regelmatige basis door werkgevers aan werknemers op de werkvloer wordt aangeboden. Het kan voor die context desgewenst wel als inspiratiebron dienen.

7° We bundelen de begrippen 'gezond sporten' en 'ethisch sporten' in een nieuw basisbegrip 'veilig sporten', waarmee we de fysieke, psychische en sociale integriteit van eenieder in de sport beogen. Dit houdt ook de seksuele integriteit in, die als onderdeel van de drie eerdergenoemde vormen van integriteit kan gezien worden. Een inbreuk op de seksuele integriteit van een persoon kan immers een impact hebben op zowel de fysieke, psychische als sociale integriteit van die persoon.

8° definieert een werkingsjaar.

Artikel 3

In lijn met artikel 76/2, eerste lid, 3° van de Vlaamse Codex Overheidsfinanciën van 29 maart 2019 wordt toegevoegd dat de Vlaamse Regering de indicatoren bepaalt die toelaten om bij de beleidsevaluatie de subsidie inhoudelijk en financieel te evalueren.

Artikel 4

Dit artikel benadrukt het uitgangspunt van het ontwerpdecreet: een gezamenlijke en gedeelde verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid, sportorganisaties en de individuele sporter om te komen tot een veilige, verantwoorde en kwalitatieve sportbeoefening in Vlaanderen. Een basisuitgangspunt van het beleid op het vlak van veilig sporten is dat iedere volwassene zelf zijn of haar verantwoordelijkheid neemt. In geval van minderjarige sporters hebben uiteraard ook de ouders en de trainers of begeleiders een verantwoordelijkheid.

Veilig sporten is uiteraard niet alleen een individuele, maar een collectieve verantwoordelijkheid. Een veilig sportklimaat kan slechts succesvol gecreëerd worden indien sportorganisaties constructief met de overheid samenwerken, onder meer door zich coöperatief op te stellen ten aanzien van bewustmakingscampagnes die de overheid zou voeren.

Artikel 5

Het is belangrijk voor sportorganisaties die een aanbod hebben naar minderjarigen om mee te werken aan een sportomgeving waarin actieve participatie (ruimer dan de sportbeoefening alleen) voor alle kinderen en jongeren wordt mogelijk gemaakt. Dat kan alleen maar indien men met de bijzondere positie van de minderjarige sporter rekening houdt. In samenhang daarmee, veronderstelt artikel 12 van het Kinderrechtenverdrag (Internationaal Verdrag voor de Rechten van het Kind,

aangenomen in de schoot van de Verenigde Naties op 20 november 1989) verder dat het kind als individu, maar ook als groep, het recht heeft om zijn mening te laten kennen over aangelegenheden die hem betreffen. Volwassenen dienen dan ook te voorzien in adequate ondersteuning zodat het kind zijn mening kan overdragen en er met zijn situatie ook voldoende rekening kan worden gehouden. Zo geven volwassenen aan deze visies het gepaste gewicht, overeenkomstig de leeftijd en maturiteit van het kind of de groep en nemen deze in rekening op de verschillende niveaus. Hiermee doelen we niet op het formeel instellen en reguleren van raden, dit is in de informele context van sportorganisaties zelfs eerder te vermijden. Deze bepaling wil de sportorganisaties met een werking naar minderjarigen op dat vlak wel responsabiliseren.

Artikel 6

Dit artikel bouwt verder op artikel 6 van het decreet van 20 december 2013, dat zelf grotendeels geïnspireerd was op artikel 7 van het decreet van 13 juli 2007, maar sterk vereenvoudigd was door het opleggen van een basisverplichting. Het stimuleren van een veilig sportklimaat moet opgevat worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft echter geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. De filosofie van het ontwerp van decreet blijft om met minder uitgewerkte en opgelegde detailbepalingen te werken, maar voldoende kaders voor beleid en praktijk aan te bieden, die eventueel in samenwerking met de sportsector zelf kunnen worden uitgewerkt of verfijnd.

We benadrukken dat een veilig sportenbeleid zowel naar het individu gericht is, als verplichtingen op organisatieniveau heeft. Vanuit een positieve benadering willen we praktijken die het welbevinden en de integriteit in en van de sport bevorderen (=bouwstenen) stimuleren, en praktijken die afbreuk doen aan het welbevinden en de integriteit (=bedreigingen) voorkomen, zowel van de sporter als individu, als op organisatieniveau. Het gaat ook over de integriteit van een sportorganisatie in haar geheel, het integer handelen van haar medewerkers, en aandacht voor de cultuur en structuur van een organisatie.

Artikel 7

Gelet op de eigen verantwoordelijkheid die sporters ook zelf hebben, is het uiterst belangrijk dat iedereen over correcte informatie en inzichten kan beschikken zodat hij of zij zich de juiste attitude kan aanmeten met betrekking tot en zich kan voorbereiden op sportbeoefening. Het voorzien van toegankelijke, begrijpbare informatie op basis van de behoeften en het niveau van de sporters, en desgevallend ook op maat van de minderjarige sporter, is dan ook een belangrijke opdracht voor sportorganisaties.

Artikel 8

Er wordt zoals voorheen van overheidswege geen algemene verplichting gecreëerd om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te organiseren. Er wordt dus geen algemeen verplicht geschiktheidsonderzoek in de sport voorgeschreven. Dit is een doelbewuste keuze omdat de keuze voor een sportmedisch geschiktheidsonderzoek een weloverwogen keuze moet zijn op basis van de aard en de context van de sportbeoefening. Een algemene verplichting is niet relevant, zou ook voor een onnodige belasting zorgen van huis- en sportartsen, en kan zelfs drempels opwerpen om aan sportbeoefening te doen. Wel dient men de mogelijkheid aan sportorganisaties te laten om een sportmedisch geschiktheidsonderzoek te verplichten op basis van een onderbouwde inschatting van de noodzaak in functie van de aard en context van de betreffende sport. In dat geval verschaft de sportorganisatie de nodige informatie aan de sporter, desgevallend op maat van de minderjarige sporter. De overheid kan wel in een aantal bijzondere omstandigheden, zoals bepaald in artikel 10, een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen. In een dergelijk geval geldt evenzeer de informatieverplichting, bedoeld in dit artikel.

Een sportorganisatie, in de brede betekenis van het begrip zoals gedefinieerd in artikel 2, 6°, kan een sportmedisch geschiktheidsonderzoek opleggen aan sporters die deelnemen aan een sport of sportbeoefening die onder haar rechtstreekse verantwoordelijkheid valt. Het gaat om de situatie van sporters die een juridische band hebben met die organisatie. Dit betreft de situatie van sportende leden van sportverenigingen die bijvoorbeeld aangesloten zijn bij een sportclub, een erkende sportfederatie of een organisatie voor de sportieve vrijetijdsbesteding uit het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. Het betreft ook situaties waarbij deelnemers aan een vorm van sportbeoefening, op grond van een inschrijving, een juridische band hebben met een sportorganisatie, die de directe verantwoordelijkheid draagt over de organisatie van die sportbeoefening. Dit kan onder meer gaan om een deelnemer aan een eenmalig sportevenement of een sportmanifestatie, zoals, maar niet beperkt tot, een stadsloop of wielertocht.

Voor het opleggen van een sportmedisch geschiktheidsonderzoek aan sporters moet men in voorkomend geval uiteraard rekening houden met toepasselijke reglementaire en internationale voorwaarden voor de sport in kwestie, bijvoorbeeld bepaald door de internationale sportfederatie waarmee een sportorganisatie geaffilieerd is.

Artikel 9

De doelstelling van het sportmedische geschiktheidsonderzoek wordt expliciet vastgelegd, zoals dit reeds gebeurde in artikel 9 van het decreet van 20 december 2013 en artikel 16 van het decreet van 13 juli 2007. Dit houdt in dat dit onderzoek enkel de intentie heeft om te bepalen of iemand medisch geschikt is om op een verantwoorde manier een bepaalde sportactiviteit te beoefenen. Er is ook duidelijk vastgelegd dat het sportmedische geschiktheidsonderzoek dient te gebeuren door een arts. De uitvoering door een arts geeft de nodige garanties op deskundigheid, maar tevens op bescherming van de sporter, onder meer in het licht van het medische beroepsgeheim.

Voor wat de uitvoering van het sportmedische geschiktheidsonderzoek betreft, laat de bepaling in beginsel toe dat sporters niet alleen bij sportartsen of gespecialiseerde centra, maar ook bij hun huisarts terecht kunnen. Dat neemt niet weg dat het ontwikkelen en verzamelen van expertise in sportmedische centra een belangrijk gegeven blijft. Onderzoek bij een sportarts of arts-specialist is vaak aangewezen voor meer doorgedreven vormen van sportbeoefening of competitieve sportbeoefening. De Vlaamse Regering kan voorwaarden bepalen voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken, rekening houdend met de aard en de context van de sportbeoefening. Zoals voor topsporters en topsportbeloften waarbij een aangepaste expertise en opleiding wenselijk is. In die gevallen kan een aangepast sportmedisch protocol wenselijk zijn zoals, bijvoorbeeld in het geval van topsporters of topsportbeloften, een standaard die rekening houdt met de hoge trainingsbelasting en de situatie van jonge sporters.

Artikel 10

Er zijn heel wat verschillende sporten en disciplines die elk heel specifieke karakteristieken hebben. Een individuele benadering en inschatting van potentiële risico's per sport is aan te raden en daarom is het niet wenselijk om op decretaal niveau bepaalde sportactiviteiten of sporten te bepalen die moeten onderworpen worden aan bijkomende, specifieke voorwaarden ter bescherming van de sporter. Bovendien is de sportsector continu in beweging en kunnen er steeds nieuwe 'sporten' bijkomen. Het is echter wel nodig om ervoor te zorgen dat de Vlaamse Regering in specifieke omstandigheden grenzen of voorwaarden kan stellen aan het beoefenen van welbepaalde sportactiviteiten, met name in het geval er een bijzonder risico is, waardoor de fysieke of psychische integriteit van de sporter in het gedrang komt. Dat risico kan onder meer samenhangen met de aard van de sportactiviteit of met het niveau of de wijze waarop deze beoefend wordt. Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering kan tussenkomen wanneer er zaken mislopen of wanneer wetenschappelijk onderzoek een dergelijke noodzaak

aangeeft. Bij dergelijke maatregelen is het belangrijk om eerst met de betrokken actoren in de sportsector te overleggen en niet met de waan van de dag mee te gaan. Dergelijke maatregelen hebben immers draagvlak nodig om ook efficiënt te worden toegepast. De niet-exhaustieve opgesomde grenzen zijn geïnspireerd op het artikel 10 van het decreet van 20 december 2013.

Artikel 11

Dit artikel beschrijft de erkenningsvoorwaarden waaraan een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten moet voldoen om erkend te worden en te blijven.

Het beschikken over of toegang hebben tot expertise omtrent veilig sporten blijkt mede uit een duurzame betrokkenheid van onder meer beroepsbeoefenaars in relevante beroepscategorieën en verschillende onderzoeksinstellingen, kenniscentra of expertorganisaties. Dit kan gaan over beroepsverenigingen van onder meer, maar niet beperkt tot, sportartsen, sportpsychologen, kinesisten of diëtisten of over sportmedische centra verbonden aan universiteiten en expertorganisaties uit andere sectoren die kunnen bijdragen op het gebied van veilig sporten.

De cyclus voor de erkenning van een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling wordt gewijzigd naar vier jaar in plaats van drie jaar, om mee in lijn te liggen met andere subsidiebegunstigden in het Vlaamse sportbeleid en om via de cyclus van olympiades te werken. Op die manier wordt de beleidscyclus voor een dergelijke organisatie gelijkgeschakeld met die van de sportfederaties in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, in tegenstelling tot de driejarige beleidscycli uit het decreet van 20 december 2013.

Artikel 12

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 13

Dit artikel beschrijft de opdrachten die de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen.

De organisatie moet kennis over thema's op het gebied van veilig sporten verhogen en toegankelijk maken, en informatie, kennis en expertise of beleidsopties van de Vlaamse overheid op het gebied van veilig sporten in bruikbare instrumenten voor de Vlaamse sportsector omzetten en delen. Het doelpubliek van deze kennisdeling of ontwikkelde instrumenten kan, naargelang het geval, breed of net specifiek zijn: enerzijds zowel het niveau van bestuur en omkadering van sportorganisaties (waaronder aanspreekpunten integriteit), maar anderzijds evenzeer rechtstreeks tot het individuele niveau van (toekomstige) sporters of trainers opdat zij vanuit de filosofie van dit ontwerp van decreet de mogelijkheden hebben om bewust, geïnformeerd en kwalitatief, met andere woorden op verantwoorde wijze, deel te nemen aan die sportbeoefening of deze te begeleiden. Vanuit een multidisciplinaire samenwerking moet men inzichten en ontwikkelingen uit andere sectoren vertalen naar de sportsector, en bestaande instrumenten en praktijken op het gebied van veilig sporten opvolgen en evalueren. De belangrijkste opdracht is om de verschillende actoren binnen de sportsector te begeleiden en te ondersteunen bij de implementatie van hun beleid inzake veilig sporten. Die ondersteuning van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling zoals bedoeld in de derde opdracht richt zich in eerste instantie op organisatieniveau, en niet zozeer naar individuele sporters. Op het gebied van grensoverschrijdend gedrag kan die ondersteuning bestaan uit het bieden van ondersteuning en adviesverlening aan aanspreekpersonen integriteit bij cases die bij sportorganisaties gemeld worden en waar de desbetreffende aanspreekpunten integriteit advies willen inwinnen over de te nemen stappen. Uiteraard stelt de erkende organisatie haar specifieke expertise op het domein van veilig sporten ter beschikking aan de Vlaamse overheid met het oog op beleidsvoorbereiding, beleidsontwikkeling en beleidsevaluatie.

Om een multidisciplinaire samenwerking te hebben is het bezitten van en toegang hebben tot expertise omtrent veilig sporten cruciaal (zie ook artikel 12). De erkende organisatie kan voor het uitvoeren van haar opdrachten samenwerkingsverbanden aangaan met partnerorganisaties die over specifieke expertise beschikken. En uiteraard moet de organisatie het vermogen hebben om die expertise te operationaliseren: het omzetten van (dat netwerk aan) kennis en expertise naar beleid, productontwikkeling en dienstverlening. Daarbij kan deze organisatie uiteraard samenwerken met andere organisaties met een specifieke (complementaire) expertise.

De Vlaamse Regering kan per olympiade thematische prioriteiten inzake veilig sporten voor de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten bepalen. De maatschappelijke context rond dergelijke thema's evolueert snel(ler), wat de Vlaamse overheid in staat moet stellen om indien nodig accenten naar voren te schuiven waarrond de erkende organisatie haar beleidsplan opmaakt en concreet aan de slag gaat.

Artikel 14

Dit artikel verduidelijkt dat de subsidies voor de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, die dienen gebruikt te worden om de opdrachten uit te voeren, bestaan uit zowel personeels- als werkingssubsidies. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen werkings- en personeelssubsidies bepalen.

Artikel 15

Dit artikel bepaalt dat de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten jaarlijks een financieel en werkingsverslag in het kader van de uitvoering van het beleidsplan moet maken om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 16

Via dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze binnen het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktische en concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 17

Als de ingediende subsidieaanvraag van de organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten voor het lopende werkingsjaar wordt goedgekeurd, krijgt de organisatie een voorschot van 90 percent van de subsidie waarop de organisatie op basis van de aanvaarde subsidieaanvraag voor het lopende werkingsjaar recht heeft. Het saldo van 10 percent wordt voor 1 juli van het jaar volgend op het gesubsidieerde werkingsjaar uitbetaald nadat de Vlaamse Regering de definitieve subsidie met betrekking tot het voorbije werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Artikel 18

Dit artikel beschrijft de erkenningsvoorwaarden waaraan een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector moet voldoen om erkend te worden en te blijven. Om de representativiteit en gedragenheid van de sportsector te garanderen, moet het overkoepelend tuchtorgaan minstens twee derde van de gesubsidieerde sportfederaties als vermeld in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector als lid hebben. De cyclus voor de erkenning bedraagt vier jaar en ligt zo mee in lijn met de cyclus van andere subsidiebegunstigden in het Vlaamse sportbeleid die ook via cycli van olympiades

werken (zoals de sportfederaties in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector).

Artikel 19

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 20

Dit artikel beschrijft de opdrachten die het erkende overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen en een basiswerking van het tuchtorgaan te garanderen. Het tuchtorgaan moet instaan voor een kwaliteitsvolle werking en dienstverlening via het uitvoeren van disciplinaire procedures en dat minstens op het gebied van doping en grensoverschrijdend gedrag, en het tuchtrechtelijk beleid van haar leden ondersteunen. Inzake doping zal het overkoepelend tuchtorgaan moeten samenwerken met de nationale antidopingorganisatie, bevoegd voor de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij is het belangrijk om te bewaken dat het tuchtorgaan uitgebouwd, beheerd en gestructureerd wordt om die opdrachten kwaliteitsvol uit te voeren en de onafhankelijkheid van het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector te waarborgen.

Artikel 21

Dit artikel verduidelijkt dat de subsidies voor het erkende overkoepelende tuchtorgaan, die dienen gebruikt te worden om de opdrachten uit te voeren, bestaan uit zowel personeels- als werkingssubsidies. De Vlaamse Regering kan de verhouding tussen werkings- en personeelssubsidies bepalen.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt dat het erkende overkoepelende tuchtorgaan jaarlijks een financieel en werkingsverslag in het kader van de uitvoering van het beleidsplan moet maken om in aanmerking te komen voor subsidiëring.

Artikel 23

Via dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector, gelijkaardig aan de bestaande werkwijze binnen het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktische en concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 24

Als de ingediende subsidieaanvraag van het overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector voor het lopende werkingsjaar wordt goedgekeurd, krijgt het overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector een voorschot van 90 percent van de subsidie waarop de organisatie op basis van de aanvaarde subsidieaanvraag van het lopende werkingsjaar recht heeft. Het saldo van 10 percent wordt voor 1 juli van het jaar volgend op het gesubsidieerde werkingsjaar uitbetaald nadat de Vlaamse Regering de definitieve subsidie met betrekking tot het voorbije werkingsjaar heeft goedgekeurd.

Artikel 25 tot 34

Deze artikelen van afdeling 3 bepalen de erkennings- en subsidiëeringsprocedure voor een organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, vermeld in afdeling 1, en voor een overkoepelend tuchtorgaan voor de sportsector, vermeld in afdeling 2 van het ontwerp van decreet.

Artikel 25

Dit artikel geeft toelichting bij de procedure met betrekking tot de ontvankelijkheid inzake erkenning van een organisatie. De aanvraag dient uiterlijk op 10 september van het kalenderjaar voorafgaand aan het begin van de olympiade ingediend te worden. Laattijdig ingediende aanvragen zijn onontvankelijk. Indien het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat het dossier onvolledig is, maar nog vervolledigd kan worden, vraagt het agentschap Sport Vlaanderen de ontbrekende gegevens op. Voor 1 oktober brengt het agentschap Sport Vlaanderen de aanvrager op de hoogte indien de aanvraag onontvankelijk is en vermeldt tevens de reden van niet aanvaarding.

Artikel 26

Voor 15 december brengt het agentschap Sport Vlaanderen advies uit bij de Vlaamse Regering over de erkenningsaanvraag van de organisaties. De Vlaamse Regering deelt voor 15 januari aan de aanvragende organisaties de beslissing met betrekking tot al dan niet erkenning mee. In paragraaf 3 wordt de procedure voor bezwaar door de niet erkende organisaties beschreven. De niet erkende organisatie heeft 15 dagen na melding van het bericht van niet erkenning de tijd om bij het agentschap Sport Vlaanderen bezwaar aan te tekenen. De organisatie kan, op eigen verzoek, gehoord worden bij het agentschap Sport Vlaanderen. Binnen de tijdsperiode van 30 dagen na ontvangst van het bezwaar formuleert het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies. De Vlaamse Regering beslist uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het advies van het agentschap Sport Vlaanderen om de organisatie al dan niet te erkennen.

Artikel 27

Dit artikel bepaalt de wijze van rapportering voor de erkende organisaties aan het agentschap Sport Vlaanderen.

Artikel 28

Dit artikel regelt de procedure van schorsing en intrekking van de erkenning van een erkende organisatie.

Artikel 29

Dit artikel geeft toelichting bij de procedure met betrekking tot de aanvraag inzake subsidiëring van een organisatie. De aanvraag dient voor 1 september voorafgaand aan het jaar van de subsidiëring bij het agentschap Sport Vlaanderen ingediend worden door het indienen van het (geactualiseerd) beleidsplan. Laattijdig ingediende aanvragen zijn steeds onontvankelijk. Indien het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat het dossier onvolledig is, maar nog vervolledigd kan worden vraagt het agentschap Sport Vlaanderen de ontbrekende gegevens op. Voor 1 oktober brengt het agentschap Sport Vlaanderen de aanvrager van de subsidies op de hoogte indien de aanvraag onontvankelijk is op basis van de betreffende subsidievoorwaarden, en vermeldt tevens de reden van niet aanvaarding.

Artikel 30

Voor 15 december brengt het agentschap Sport Vlaanderen over de subsidiëring van de organisaties advies uit bij de Vlaamse Regering, die voor 15 januari aan de aanvragende organisaties zijn beslissing met betrekking tot al dan niet subsidiëring meedeelt. In paragraaf 3 wordt de procedure voor bezwaar door de niet voor subsidiëring in aanmerking genomen organisatie beschreven. Deze organisatie heeft 15 dagen na melding van het bericht van niet subsidiëring de tijd om bij het agentschap Sport Vlaanderen bezwaar aan te tekenen. De organisatie kan, op eigen verzoek, gehoord worden bij het agentschap Sport Vlaanderen. Binnen de tijdsperiode van 30 dagen na ontvangst van het bezwaar formuleert het agentschap Sport Vlaanderen een gemotiveerd advies. De Vlaamse Regering beslist uiterlijk 30 dagen na ontvangst van het advies van het agentschap Sport Vlaanderen om de sportorganisatie al dan niet te subsidiëren.

Artikel 31

Dit artikel regelt de procedure van intrekking van de subsidiëring van een organisatie die niet meer aan de subsidiëeringsvoorwaarden voldoet, een of meerdere opdrachten niet meer uitvoert of die op basis van zwaarwichtige feiten het algemeen belang van de Vlaamse Gemeenschap schaadt.

Artikel 32

Dit artikel regelt de procedure waarbij kan overgegaan worden tot een proportionele correctie van de subsidie wanneer het agentschap Sport Vlaanderen vaststelt dat een erkende organisatie zich niet houdt aan de afspraken van de samenwerkingsovereenkomst.

Artikel 33

Dit artikel bepaalt de wijze waarop de gesubsidieerde organisaties moeten rapporteren aan het agentschap Sport Vlaanderen.

Artikel 34

Dit artikel stelt dat inhoudelijke en financiële controles zowel tijdens het betrokken werkingsjaar als op basis van het financiële en werkingsverslag uitgevoerd kunnen worden. Het financiële verslag moet transparant en duidelijk opgesteld worden zodat de kosten voor elke uit te voeren opdracht duidelijk detecteerbaar zijn.

Artikel 35

De Vlaamse Regering kan, zoals dit reeds mogelijk was onder het decreet van 13 juli 2007 en het decreet van 20 december 2013, expertencommissies oprichten met als doel de Vlaamse overheid te adviseren. Het is daarbij niet de bedoeling om naar een systeem van verplichte advisering te gaan. Een expertencommissie kan worden opgericht wanneer blijkt dat er met betrekking tot een bepaald aspect of bepaalde problematiek over veilig sporten complementaire of specialistische expertise nodig is die de basiswerking van de in dit decreet erkende organisaties overstijgt. Een samenwerking van de betreffende expertencommissie met de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten of het overkoepelende tuchtorgaan voor de sportsector, afhankelijk van de opdracht of taakomschrijving, is zeker niet uitgesloten en zal meestal aangewezen zijn.

Artikel 36

Dit artikel biedt de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden te erkennen of op te leggen. Dergelijke standaarden die een of meerdere goede praktijken beschrijven of wetenschappelijk gefundeerde richtlijnen valideren, kunnen een nuttig hulpmiddel zijn voor en een (moreel) kompas bieden aan sportorganisaties om te voldoen aan hun verplichting voortvloeiend uit artikel 6, eerste lid (bijvoorbeeld door middel van een draaiboek). De Vlaamse Regering kan de ontwikkeling van een kwaliteitsstandaard ondersteunen. Een dergelijke benadering past in de stimulerende en ondersteunende functie die de overheid beoogt met dit ontwerp van decreet. De ontworpen bepaling gaat verder uit van de mogelijkheid om kwaliteitsstandaarden (of protocollen) inzake het sportmedische geschiktheidsonderzoek te erkennen. Er kan gedacht worden aan een basisprotocol voor sportmedische geschiktheidsonderzoeken en aanvullende kwaliteitsstandaarden aangepast aan het niveau van de sportbeoefening, bijvoorbeeld in functie van recreatieve, competitieve of topsportbeoefening. In het verleden werd de 'Vlaamse Aanbeveling Sportmedisch Onderzoek' uitgewerkt in het kader van sportmedische geschiktheidsonderzoeken. Dit werk kan als inspiratie dienen bij het ontwikkelen van een kwaliteitsstandaard rond dit thema. Een bestaand voorbeeld van een kwaliteitsstandaard is die voor het organiseren van risicovechtsporten.

Artikel 37

Het decreet van 20 december 2013 wou in haar stimulerende benadering het gebruiken en het delen van expertise bevorderen. Expertise vanwege het werkveld zelf, aangevuld waar wenselijk met wetenschappelijke inzichten, kan de overheid en, meer nog, de sportsector ten goede komen. In het decreet van 20 december 2013 werd daarom de mogelijkheid voorzien om lerende netwerken op te richten. Dit instrument werd echter weinig tot niet opgepikt in het beleid en de sector. Het oprichten van zo'n netwerk vraagt echter ook veel tijd en energie en levert niet altijd directe winst op. We merken wel een grote nood aan kennisuitwisseling tussen sportorganisaties onderling en dan vooral op vlak van concrete praktijkimplementatie van initiatieven met betrekking tot veilig sporten (peer learning). Dit artikel biedt de mogelijkheid om initiatieven te ondersteunen die inzetten op kennisontwikkeling en kennisdeling over een welbepaald aspect van veilig sporten met het oog op de concrete implementatie van een bepaalde praktijk of instrument in de werking van sportorganisaties.

Artikel 38

De hoofddoelstelling van dit ontwerp van decreet blijft dat de overheid in eerste instantie stimulerend, ondersteunend en sensibiliserend optreedt, vanuit de gezamenlijke verantwoordelijkheid van overheid en sportorganisaties om een veilig sportklimaat te creëren. Het ontwerp van decreet biedt daarom de mogelijkheden om kennisontwikkeling en -deling en ondersteuning voor sportorganisaties te stimuleren. Handhaving is aldus maar een *ultimum remedium*. Wanneer na vragen of opmerkingen van de administratie zou blijken dat het veilig sporten in gedrang blijft, dan moet de overheid desgevallend toch kort op de bal kunnen spelen.

Bij artikel 6 dient het stimuleren van een veilig sportklimaat opgevat te worden als een zorgplicht van de sportorganisatie. Het betreft geen resultaatsverbintenis, maar wel de verplichting om redelijke inspanningen te leveren om het veilig sporten te bevorderen. Dit neemt niet weg dat zo'n inspanningsverbintenis moet kunnen gehandhaafd worden door middel van de voorziene administratieve sancties. Zo zouden sportorganisaties die na vragen, opmerkingen of ondersteuning door de administratie bijvoorbeeld geen enkele inspanning leveren op het gebied van risicoanalyse en -preventie, toch kunnen worden gesanctioneerd.

De administratieve maatregelen die in het decreet van 20 december 2013 waren voorzien, worden in dit decreet opnieuw overgenomen en de artikelen die voor handhaving vatbaar zijn, worden via dit artikel concreet afgebakend.

Alle overheden kunnen bij het verlenen van vergunningen tot het organiseren van sportbeoefening informatie en advies inwinnen bij Sport Vlaanderen over de organiserende sportorganisatie in functie van eventuele opgelegde sancties, zoals vermeld in het eerste lid, 3°. Opgelegde maatregelen, vermeld in het eerste lid, 3°, zullen ook actief kenbaar gemaakt worden aan de federale overheid en de lokale besturen in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad, zodat zij hier, binnen hun beslissingsbevoegdheden inzake vergunningen voor sportbeoefening die (deels) op Vlaams grondgebied plaatsvindt, desgewenst kunnen mee rekening houden.

Artikel 39

Deze bepaling levert een juridische basis voor de overheid om via het beschikbaar stellen van financiële middelen, ondersteunend en stimulerend op te treden. Zo blijft specifiek de mogelijkheid voorzien om wetenschappelijke onderzoeksprojecten gerelateerd aan veilig sporten te subsidiëren. Dit onderzoek levert bij voorkeur resultaten op die onmiddellijk gevaloriseerd kunnen worden in het beleid of in de sportsector. Vanuit dat oogpunt is uitdrukkelijk de mogelijkheid ingebouwd om niet alleen (fundamenteel of toegepast) wetenschappelijk onderzoek maar ook (meer praktijkgeoriënteerde) initiatieven ter bevordering van het veilig sporten (eerste lid, 1°) of instrumenten voor expertise en kennisopbouw over veilig sporten (eerste lid, 4°), zoals omschreven in de artikelen 35, 36 en 37 van hoofdstuk 3, afdeling 4, te ondersteunen. Het is van belang dat men initiatieven kan ondersteunen die tot doel hebben kennis, ervaring en praktijken in

het werkveld en in het domein van veilig sporten te genereren, verzamelen of verbeteren.

Verder biedt het artikel een juridische basis voor het financieren van het sportmedische geschiktheidsonderzoek dat voor een of meer categorieën van getalenteerde sporters wordt uitgevoerd. Het vierde lid bakent af wat onder getalenteerde sporters begrepen wordt en het vijfde lid verduidelijkt de voorwaarden die de Vlaamse Regering hierbij kan bepalen.

Artikel 40

In dit artikel wordt verduidelijkt op welke manier de subsidiebedragen of de financiering van de expertencommissies gekoppeld zijn aan de begroting en de afgevlakte gezondheidsindex.

Artikel 41

Voor sportfederaties en organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding is een erkenningsvoorwaarde in het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector om in overeenstemming te zijn met het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten. Dit artikel wijzigt deze erkenningsvoorwaarde naar het in overeenstemming zijn met het ontwerp van decreet.

Artikel 42

Het ontwerp van decreet wijzigt en regelt de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector. Multisportfederaties mogen de sport fitness aanbieden, maar kunnen niet gesubsidieerd worden voor dit aanbod. Dat wordt bepaald op basis van het specifiek statuut dat aan fitness wordt toegekend via de artikelen 44 t.e.m. 56.

Artikel 43

Het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector erkent en subsidieert een organisatie voor risicovechtporten. Dit artikel wijzigt enerzijds dat deze organisatie haar opdrachten uitvoert met aandacht voor het stimuleren van een veilig sportklimaat en anderzijds de organisatie moet samenwerken met de erkende organisatie voor beleidsondersteuning en praktijkontwikkeling op het gebied van veilig sporten, vermeld in artikel 11 van dit ontwerp van decreet.

Artikel 44

Het ontwerp van decreet wijzigt en regelt de relatie tussen de fitnesssector en de georganiseerde sportsector via een bijzonder statuut voor fitness binnen de georganiseerde sportsector en een nieuw kader voor de erkenning en subsidiëring van een expertorganisatie voor fitness en voegt een nieuw deel 6/1, dat bestaat uit artikel 64/1 tot en met artikel 64/8 toe aan het decreet van 10 juni 2016 houdende de erkenning en subsidiëring van de georganiseerde sportsector, gewijzigd bij het decreet van 20 mei 2022.

Artikel 45

Dit artikel behoeft geen verdere toelichting.

Artikel 46

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/1 in en bepaalt de plaats van fitness binnen de georganiseerde sportsector. Fitness neemt door haar aard – het betreft immers voornamelijk een niet-gereguleerde activiteit, waarbij het competitieve element ontbreekt – en de organisatie van de fitnesssector een bijzondere plaats in binnen de georganiseerde sportsector. Het klassieke fitnessaanbod is in grote mate gestructureerd binnen een eigen economische sector, maar is zowel op vlak van sportbeoefening als beleidsmatig toch een onderdeel van de sportsector. Fitness kan als hoofdactiviteit

beoefend worden of heeft hoofdzakelijk een complementaire en ondersteunende functie naar andere sporttakken of sporten. In die zin is het relevant dat fitness ook door andere actoren kan aangeboden worden.

Fitness zal niet langer als afzonderlijke sporttak op de sporttakkenlijst worden opgenomen. In combinatie met artikel 42 van het ontwerp van decreet betekent dit dat er geen afzonderlijke unisportfederatie voor fitness kan gesubsidieerd worden en dat er ook geen concurrentie kan ontstaan tussen sportfederaties en de expertorganisatie voor fitness, doordat multisportfederaties niet langer een gesubsidieerd voordeel zouden hebben door fitnessbeoefenaars als aangesloten lid aan zich te binden. Bepaalde vormen die als fitness-beoefening worden gezien maken ook deel uit van een bestaande sport(tak) en kunnen blijven aangeboden worden door de betrokken sportfederatie(s). Een concreet voorbeeld hiervan is indoorroeien dat zowel als fitness en als officiële (door de internationale sportfederatie erkende) discipline van roeien wordt beschouwd. Voor dergelijke disciplines die ook onder fitness kunnen ressorteren, maar die op basis van sporttechnische aspecten ook duidelijk gelinkt kunnen worden aan een andere sport(tak), kunnen (de betrokken) uni- of multisportfederaties wel gesubsidieerd worden.

Artikel 47 en 48

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 49

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel artikel 64/2 in. Een organisatie voor fitness kan worden erkend onder de bepaalde erkenningsvoorwaarden.

De cyclus voor de erkenning van een organisatie voor fitness liep in het decreet van 20 december 2013 over een periode van 3 jaar. Via dit decreet wordt deze cyclus gewijzigd naar vier jaar. De erkenningsprocedure voor de organisatie voor fitness is de procedure zoals bepaald door de artikelen 65 tot en met 68 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 50

Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 51

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/3 in en bepaalt dat de subsidiëringsprocedure voor de organisatie voor fitness de procedure is zoals bepaald door de artikelen 69 tot en met 74 van het decreet van 10 juni 2016.

Artikel 52

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/4 in en bepaalt de opdrachten die de organisatie voor fitness moet uitvoeren om voor subsidiëring in aanmerking te komen. Het bepaalt ook de doelstellingen van deze opdrachten, namelijk het mogelijk maken van een kwaliteitsvolle fitnessbeoefening en vraagt daarbij specifieke aandacht voor veilig sporten, voor antidopingbeleid en voor het stimuleren van samenwerking, kennisdeling en transparantie tussen de fitnesssector en het Vlaamse sportbeleid.

Een erkende organisatie voor de fitness moet een kenniscentrum zijn met betrekking tot fitness in Vlaanderen, en het aanspreekpunt zijn voor alle fitnessactoren, maar ook voor andere sportactoren die een (ondersteunend) fitnessaanbod hebben. De organisatie voor fitness mag hierbij een ledenwerking gericht op deze actoren uitbouwen. De organisatie begeleidt en ondersteunt een kwaliteitsvolle omkadering van de fitnessbeoefening, en voert een aangepast beleid dat zich, naast de gezondheidsgerichte en integriteitsaspecten, ook richt op de begeleiding en ondersteuning van specifieke doelgroepen die zich willen integreren in de beoefening van fitness. Het moet een kennis- en

ondersteuningscentrum zijn dat zich inzet voor het stimuleren van samenwerking, kennisdeling en transparantie tussen de fitnesssector, het sportbeleid en de sportsector in het algemeen.

Artikel 53

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/5 in en bepaalt dat de subsidies voor de organisatie voor fitness kunnen bestaan uit personeels- en werkingsubsidies en dat de Vlaamse Regering de verhouding tussen beide kan bepalen.

Artikel 54

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/6 in en bepaalt dat de organisatie voor fitness een jaarlijks werkingsverslag en financieel verslag moet opmaken, op basis waarvan de uitvoering van de opdrachten kan gecontroleerd worden.

Artikel 55

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/7 in. In dit artikel wordt de mogelijkheid ingeschreven om een samenwerkingsovereenkomst af te sluiten met de organisatie voor fitness. De samenwerkingsovereenkomst betreft de optimalisering van de praktisch een concrete uitvoering van de opdrachten van de organisatie. In de samenwerkingsovereenkomst worden geen bijkomende subsidievoorwaarden opgenomen.

Artikel 56

Dit artikel voegt in het decreet georganiseerde sportsector een nieuw artikel 64/8 in. Dit artikel behoeft geen nadere toelichting.

Artikel 57 – 58 - 59

Deze artikelen behoeven geen nadere toelichting.

Artikel 60

Dit artikel voegt een slotbepaling toe. De controles op de erkennings- en subsidiëeringsvoorwaarden van de organisaties die gesubsidieerd werden via het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten moeten nog kunnen uitgevoerd worden voor het werkingsjaar voorafgaand aan de inwerkingtreding van het ontwerp van decreet, conform de regelgeving zoals van toepassing voor de inwerkingtreding van dit ontwerp van decreet. In navolging van die controles moeten desgevallend nog de resterende saldi van de toegekende subsidies voor dat jaar kunnen uitbetaald worden.

Artikel 61

In functie van de inwerkingtreding van dit decreet wordt de mogelijkheid voorzien om – indien nodig – in afwijking van artikel 25 en 26, eenmalig afwijkende termijnen te bepalen voor het indienen van, het behandelen van, het adviseren over en het beslissen over de erkenningsaanvragen.

Artikel 62

Het decreet van 20 december 2013 inzake gezond en ethisch sporten wordt opgeheven.

Artikel 63

Dit artikel regelt het moment waarop dit decreet in werking treedt. Het bepalen van de datum van inwerkingtreding wordt gedelegeerd aan de Vlaamse Regering, maar is wel uiterlijk vastgelegd op 1 september 2025.